

УДК 332/63:334.772

Миськовець Н. П., к.е.н. (Національний університет водного господарства та природокористування, м. Рівне)

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОСИСТЕМНОГО КОРПОРАТИВНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

В статті визначено стратегічні пріоритети інвестиційної підтримки ФАО, розкрито інструменти ФАО в запровадженні та інтенсифікації екосистемного підприємництва, на основі чого проведено систематизацію напрямів удосконалення інституційного механізму регулювання екосистемного корпоративного підприємництва в Україні.

Ключові слова: механізми, пріоритети, тенденції, регулювання, співпраця, екосистемне корпоративне підприємництво, ФАО.

Вступ. Екосистемне корпоративне підприємництво (ЕКП) для України поняття досить нове, під яким розуміється економічна діяльність підприємств, орієнтована на задоволення традиційних, екологічних та суспільних потреб при веденні підприємницької діяльності з позиції екосистемного підходу.

Екосистемне підприємництво потребує від держави та зацікавлених підприємств тісної співпраці, особливий акцент нині ФАО робить на розвиток приватного сектору та проведення децентралізації влади, адже тільки на місцях можна вирішити місцеві питання та проблеми. Вивчення та залучення досвіду та механізмів регулювання корпоративного екосистемного підприємництва на основі співпраці з ФАО потребує постійних досліджень.

Пріоритети екосистемного корпоративного підприємництва співпадають з пріоритетами та глобальними Цілями Сталого Розвитку на 2016–2030 роки, затвердженими в рамках 70-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН у Нью-Йорку на Саміті ООН у вересні 2015 року, досягнення яких певною мірою можливе при застосуванні екосистемного ведення підприємницької діяльності, що сприятиме зменшенню навантаження на природні екосистеми, створенню продовольчих запасів, підвищенню зайнятості населення та економічному розвитку підприємств.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження екосистемного підходу до ведення підприємницької діяльності в Україні здійснюється вузьким колом науковців, зокрема Г.А. Мішеніною, Є.В. Мішеніним, І.Є. Яровою. Саме тому в роботі акцентовано увагу на наукових доробках закордонних учених, а саме: Г. Банчі, М. Бате,

Д. Джексона, Ж. Люї, В. Рауза, А. Чарлса, Ж. Харпера, А. Хоєрта, Ф. Фульвії та інших. Питанням розвитку корпоративного підприємництва та корпоративних підприємств присвячено публікації З.В. Валиуллиної, А.Ю. Гладченка, А.В. Гавриленка, Н.В. Курячої, Р.Б. Прилуцького, І.Л. Сазонця, Л.М. Соломчук, Л.М. Чернелевського. Проте, як свідчить аналіз теоретичних опрацювань за окресленою проблематикою, питання вдосконалення механізму екосистемного корпоративного підприємництва на основі досвіду ФАО є надзвичайно актуальними для вітчизняних підприємств, відтак, потребують подальших досліджень.

Постановка завдання. Метою даної статті є систематизація напрямів вдосконалення інституційного механізму регулювання корпоративного екосистемного підприємництва в Україні на основі досвіду ФАО, що сприятиме покращенню роботи підприємств для забезпечення продовольчих потреб населення та стабільному розвитку національної економіки.

Результати досліджень. Особливе практичне значення мають розробки в рамках ФАО міжнародних норм і стандартів на сільськогосподарську, лісову та рибну продукцію, виконання яких має ключове значення для експортерів в умовах жорсткої конкуренції в міжнародній торгівлі та загострення боротьби за потенційні ринки збуту. Слід визнати, що з часу співпраці Україна та ФАО (з 2003 року) зацікавленими міністерствами і відомствами зроблено чимало для входу в її діяльність, забезпечення участі в роботі основних міжурядових ФАО органів, а також міжнародних конференцій, що проводяться по її лінії.

У той же час авторський аналіз показує, що у міністерств, що забезпечують участь України у ФАО, є чималі резерви та невикористані можливості по цілому ряду напрямків роботи організації. Відповідно перед ними стоїть найважливіше завдання вдосконалення інституційного механізму регулювання корпоративного екосистемного підприємництва в Україні. Вирішення цих питань дозволить, без сумніву, підвищити ефективність участі України в міжнародних торгових відносинах, та забезпечити імплементацію екосистемного корпоративного підприємництва на основі стандартів ФАО. При дослідженні діяльності ФАО та участі в ній України був опрацьовано велику кількість джерел, включаючи роботи багатьох авторів – політологів, істориків, фахівців-міжнародників, які досліджують діяльність ООН та організацій її системи, а також документи та видання ООН, ФАО, ОЕСР, МЕА, підсумкові документи міжнародних конференцій, самітів з проблем міжнародних економічних відносин [1, С. 132].

Співпраця між ФАО та Україною сфокусувалася на розвитку національних потужностей, роблячи внесок в загальне завдання передачі технологій, а також нарощування потенціалу. У цьому відношенні допомога ФАО охоплює успішні проекти в таких галузях як: покращення моніторингу худоби та продукції тваринництва, а також підтримка системи попередження надзвичайних ситуацій, пов'язаних зі шкідниками та хворобами тварин і рослин, включаючи спостереження, лабораторну діагностику і планування в умовах надзвичайних ситуацій.

В той час, коли основна відповідальність за розвиток польових програм допомоги лежить на Регіональному офісі ФАО для Європи та Центральної Азії, додатковою особливістю співробітництва є підтримка ФАО в розробленні та імплементації сільськогосподарських та пов'язаних із сільськими територіями інвестиційних стратегій в партнерстві з місцевими зацікавленими сторонами та головними міжнародними фінансовими інституціями. Робота Інвестиційного центру ФАО з 2010 року була зосереджена на стратегічних пріоритетах інвестиційної підтримки, що представлені на рис. 1.

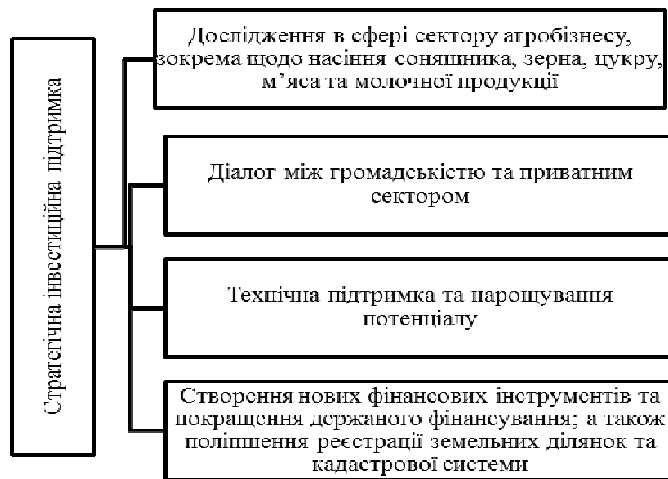

Рис. 1. Стратегічні пріоритети інвестиційної підтримки ФАО в сфері польових програм допомоги для Європи та Центральної Азії [2]

Загалом допомога ФАО в Україні формується рамковою програмою співробітництва на 2016–2019 роки, що заснована на чотирьох пріоритетних галузях:

– бізнес клімат та правозастосування, а також створення міцної правової основи, роблячи акцент на установах фітосанітарного контролю на національному рівні; стале управління земельними ресурсами та збереження ґрунтів; галузь насінництва; запобігання, контроль

та відстеження транскордонних захворювань тварин; виробництво продукції тваринництва; адаптація сучасного законодавства у відповідність до міжнародних вимог та стандартів ЄС;

– земельна реформа та продовольча безпека, через підтримку розвитку інструментів консолідації галузі земельних ресурсів, а також відповідних інструментів, таких як механізми управління та системи моніторингу, включаючи розбудову потенціалу та інформаційні програми;

– розвиток ланцюгів агро-продовольчого виробництва та доступ до міжнародних ринків, зміцнення потенціалу головних зацікавлених сторін, що беруть участь в цьому процесі;

– навколишнє середовище та управління природними ресурсами, включаючи лісову та рибну галузі, роблячи акцент на земельних, водних, лісових, генетичних ресурсах та біорізноманітті [3].

Розроблена спільно з урядом, зокрема з Міністерством аграрної політики та продовольства України, та іншими партнерами, Рамкова програма співробітництва відображає відповідні пріоритети в ключових напрямках політики національного рівня, включаючи Єдину комплексну стратегію розвитку сільського господарства та сільських територій на 2015–2020 роки. Рамкова програма співробітництва цілком узгоджується з Рамковою програмою партнерства уряду України – ООН на 2012–2016 роки [4].

Рекомендації та стратегії ФАО в діяльності впровадження ЕКП є різнобічні і стосуються всіх напрямків: тваринництва, рослинництва, лісництва, рибництва та рибальства [4].

Завдяки участі України в комісіях ФАО поступово починають створюватися правові умови для ефективного розвитку й використання експортного потенціалу нашого агропромислового комплексу та захисту прав споживача сільськогосподарської та рибогосподарської продукції та ФАО постійно відстежує результати біотехнологічних досліджень і поширює нову інформацію серед своїх членів.

Основні проблеми й перспективи розвитку міжнародного співробітництва України та ФАО мають два правові виміри: по-перше, це правові питання, пов'язані з подальшим науково-технічним розвитком сільського, лісового та рибного господарства, а також із розвитком міжнародних відносин у цій сфері, по-друге, це вдосконалення чинного законодавства.

Механізмом координації ЕКП в ФАО є конференція представників всіх держав-членів Організації, яка скликається один раз у два роки. Статутом передбачена можливість скликання позачергових (спеціальних) сесій Конференції. Конференція визначає загальну по-

літику Організації, затверджує її програму та бюджет на наступний дворічний період, приймає правила, процедури і фінансовий регламент; дає рекомендації з питань продовольства і сільського господарства для їх практичного використання; може робити рекомендації будь-якої міжнародної організації з будь-якого питання, що належить до компетенції ФАО. Крім держав-членів, у роботі сесії Конференції можуть брати участь асоційовані члени (без права вирішального голосу), на ній можуть бути присутніми спостерігачі від держав-членів Організації, міжурядових і неурядових організацій [5, С. 125].

Питання субстантивного характеру і політики Організації в області продовольства і сільського господарства, а також програми і бюджету ФАО, розглядаються в створюваних на період сесії Конференції двох комісій. Всі інші питання (включаючи процедурні, правові та адміністративні) розглядаються на пленарних засіданнях Конференції, на яких у ході загальних дебатів делегації викладають позиції своїх країн щодо продовольчих та сільськогосподарських питань. Крім того, на період роботи сесії Конференції створюються три допоміжні органи – Генеральний комітет, Комітет із повноважень і Комітет з резолюціями. У період між сесіями Конференції керівним органом є Рада у складі 49 держав-членів, які обираються Конференцією терміном на три роки. При цьому склад Ради щороку оновлюється на одну третину. Сесії Ради проводяться так часто, як вважають за необхідне.

Переглянута стратегія спирається на інформацію, отриману в результаті проведення внутрішніх консультацій з членами і вищим керівництвом ФАО, а також з представниками багатонаціональних корпорацій, приватних фондів і галузевих представницьких органів.

У цьому зв'язку ФАО розглядає широке коло суб'єктів приватного сектору, включаючи малі і середні підприємства, кооперативи, організації сільгоспвиробників, національні компанії. Враховуючи міжурядовий характер діяльності ФАО і верховенство ролі ФАО в області встановлення стандартів з широкого спектру обов'язків, Організація дотримується політики надання можливостей для того, щоб представники приватного сектору були почуті в якості спостерігачів, а також для заохочення участі приватного сектору в здійсненні цих стандартів, забезпечуючи при цьому адекватні гарантії повної незалежності ФАО у процесі прийняття рішень.

Систематизація функціональних підрозділів ФАО в сфері координації ЕКП дає змогу виокремити основні форми взаємодії, які найбільш популярні серед її членів, зокрема, це встановлення партнерських відносин з приватним сектором [96].

ФАО визнає приватний сектор як ключову зацікавлену сторону у боротьбі з відсутністю екосистемного підприємництва [6]. Покра-

щення координації і співробітництва між державним і приватним секторами може мати великий потенціал для досягнення Стратегічних цілей ФАО. Тому ФАО здійснює відкритий і активний підхід до оптимізації вигод від більш тісної співпраці, включаючи діалог, обмін інформацією та знаннями, ініціативи в області фінансування, спільні дії. Залежно від характеру діяльності, співробітництво може бути обмежене за термінами або здійснюватися на постійній основі, мати різні рівні офіційного оформлення і різну географічну спрямованість.

Завдяки активізації діалогу та консультацій між урядом і приватним сектором Організація прагне до підвищення ефективності та відкритості процесів розвитку та фори взаємодії в сфері координації корпоративного екосистемного підприємництва рис. 2.

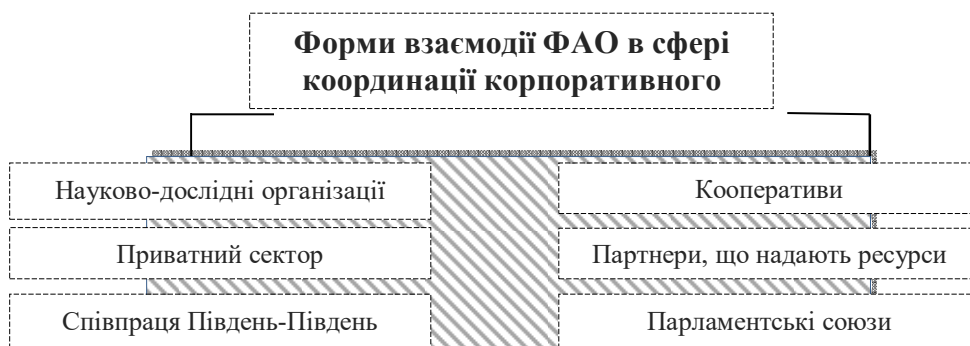

Рис. 2. Форми взаємодії ФАО в сфері координації ЕКП
Джерело: систематизовано автором [7; 8]

Слід зазначити, що програми ФАО тільки частково реалізовані в Україні і здебільшого в рамках приватного сектора. Приватний сектор може доповнювати технічну діяльність ФАО на місцевому, регіональному і глобальному рівнях. Приватні компанії можуть доповнювати державні програми, а також програми, які ФАО розробляє на місцевому рівні, з метою активізації місцевих ринків. Міжнародні, великі і середні підприємства можуть надавати підтримку місцевим малим та середнім підприємствам, іншим суб'єктам, зміцнюючи національний потенціал і сприяючи економічному зростанню. Цього можна досягнути, зокрема, через справедливий розподіл товарів і послуг; забезпечення доступу до страхування в сільському, лісовому та рибному господарстві; надання кредитних і фінансових можливостей; поставки засобів сільськогосподарського виробництва; вдосконалення методів виробництва [9. С. 24]. В таблиці наведені інструме-

нти ФАО в просуванні екосистемного корпоративного підприємництва, які є актуальні для України.

Інструментом ФАО у запровадженні та інтенсифікації екосистемного підприємництва є політичний діалог. Участь приватного сектора в політичному діалозі з питань, що стосуються екосистемного підприємництва та стандартів харчування, на національному і міжнародному рівнях може внести свій вклад в цю дискусію [7]. Це буде гарантувати, що інтереси, технічний досвід і знання приватного сектора беруться до уваги. Це підвищує їх почуття відповідальності за розробку і здійснення політики, а також за її стійкий характер. ФАО може відігравати важливу роль у заохоченні та направлення такого діалогу на національному та міжнародному рівнях. Прикладами форумів політичного діалогу служать Механізм приватного сектора при Комітеті з всесвітньої продовольчої безпеки, Партнерство з екологічно-порівняльного аналізу виробничо-збутового ланцюжків продукції тваринництва [194].

Наступним інструментом ФАО у запровадженні та інтенсифікації екосистемного підприємництва є інформаційно-пропагандистська робота. Комунікації залучення приватного сектора в інформаційно-пропагандистську та комунікаційну діяльність ФАО дозволяє організації домогтися розширення і зміцнення масштабів своєї діяльності і впливати на контактні аудиторії населення. Як правило, в країнах третього світу приватний сектор надає підтримку проведенню заходів, організованих на рівні країн, шляхом виділення фінансових коштів або пожертвувань в натуральній формі, що допомагає підвищити наочність і ефективність глобальних і місцевих громадських ініціатив щодо підвищення обізнаності стандартів [4; 10]. Вони включають проведення інформаційно-пропагандистських кампаній, в тому числі в соціальних мережах, організацію або участь у фінансуванні заходів, що проводяться під керівництвом ФАО, таких, як Всесвітній день продовольства, ініціатива зі збереження продовольства.

Таблиця

Інструменти ФАО в просуванні екосистемного
корпоративного підприємництва

№ з/п	Інструменти	Застосування		
		Сільське господарство	Лісове господарство	Рибне господарство
1.	Політичний діалог	Обговорення проблем підвищення продуктивності виробництва продуктів харчування для подолання проблем голоду та бідності	Обговорення проблем лісів та лісового господарства, лісова політика є державно орієнтованою з домінуючим підходом до управління за принципом «з гори донизу»	Збереження та примноження рибних запасів Світового океану, морів, річок та інших водних об'єктів
		Ведення господарської діяльності, орієнтованої на екосистемний підхід		
2.	Інформаційно-пропагандистська робота	Чіткі міжгалузеві зв'язки в сфері регулювання галузями сільського, лісового та рибного господарства, навколишнього середовища та туризму		
		Якість продукції та доступність споживачеві	Інтенсифікація сертифікації	Боротьба з браконьєрством
3.	Розробка норм і стандартів	Національні міжгалузеві та галузеві програми орієнтовані на підвищення продовольчої безпеки, поліпшення харчування населення планети, подолання голоду та бідності, задоволення економічних, екологічних та соціальних потреб:		
		вирощування рослин та тварин, підвищення якості продукції з урахуванням конкретних регіональних особливостей	вирощування, рубки, чистки та підвищення якості виробів з деревини	вилів рибних ресурсів та особливостей ведення аквакультури, підвищення якості продукції
4.	Управління знаннями та їх поширення	Міжнародні семінари, воркшопи, форуми, навчальні курси		
		Моніторинг та спостереження геоінформаційних систем для попередження, контролю захворювань свиней та інших захворювань	Моніторинг та спостереження геоінформаційних систем за станом лісових ресурсів, лісового покриву та якості лісових насаджень	Моніторинг та спостереження геоінформаційних систем за наявністю та станом ВЖР, міграційними процесами, потенційними загрозами
		ФАОСТАТ (база даних статистики продовольчої та сільськогосподарської організації) надає доступ до ключових показників – від землекористування і виробництва продуктів харчування до розподілу державного бюджету для сільського та рибного господарства по країнах, регіонах і світу в цілому.		

Наступним інструментом ФАО у запровадженні та інтенсифікації екосистемного підприємництва є розробка норм і стандартів. ФАО в якості посередника грає ключову роль в організації та проведенні переговорів і реалізації міжнародних кодексів поведінки, стандартів безпеки та якості продуктів харчування та інших сировинних товарів, а також глобальних конвенцій і нормативно-правових актів у сферах, що належить до мандату ФАО (наприклад, Кодекс ведення відповідального рибальства, Міжнародний договір про генетичні ресурси рослин для виробництва продовольства і ведення сільського господарства; Добровільні керівні принципи відповідального регулювання питань володіння і користування земельними, рибними і лісовими ресурсами). Протягом багатьох років, за згодою в необхідних випадках держав-членів, організації як приватного сектору, так і громадянського суспільства, висловлювали свої думки в якості спостерігачів, що було дуже корисно для забезпечення інформацією процесу розробки стандартів [10]. За погодженням з державами-членами організації приватного сектору і громадянського суспільства виконують консультативні функції і виключаються з процесу прийняття рішень в розробці стандартів. Це важливо для збереження міжнародного характеру ФАО, її незалежності та неупередженості в прийнятті рішень.

Наступним інструментом ФАО у запровадженні та інтенсифікації екосистемного підприємництва є управління знаннями і їх поширення. Широкий спектр діяльності ФАО спрямований на забезпечення міжнародного співтовариства об'єктивною інформацією і знаннями, в тому числі статистичними даними з питань екосистемного підприємництва. Технічні консультації ФАО часто проводяться на прохання міжнародних громадських і приватних організацій [4]. Приватний сектор вносить свій вклад у знання та науково-дослідний потенціал ФАО шляхом надання даних та інформації про ринкові тенденції і нові технології. Знання та технології приватного сектору можуть забезпечити важливий внесок у реалізацію суспільного блага. ФАО заохочує і підтримує спільне використання та поширення інформації приватного сектору через глобальні мережі. Прикладами служать доступ в режимі реального часу до Глобальної мережі досліджень в галузі сільського господарства (АГОРА), мережі FishInfo та Інформаційної мережі з продовольчої безпеки. Що стосується українських реалій, то ФАО регулярно проводить міжнародні семінари та воркшопи.

В рамках запровадження та інтенсифікації екосистемного підприємництва в ФАО створюють різні моделі співпраці, які варіюються від діалогу і консультацій до всеосяжного партнерства. Не всі форми співпраці вимагають формалізованих партнерських відносин і

ФАО визнає важливість розвитку неофіційної співпраці в якості першого кроку. Коли співпраця стає більш структурованою або включає в себе виділення фінансових чи інших ресурсів, то необхідно укласти офіційні домовленості про партнерські відносини. ФАО реалізує наступні типи співробітництва: меморандуму про взаєморозуміння, партнерські угоди та обмін листами.

Висновки. Отже, в процесі систематизації напрямів вдосконалення інституційного механізму регулювання ЕКП в Україні було виявлено, що ФАО має достатню кількість інформації та вимог щодо екосистемного підприємництва: кодекс ведення відповідального рибальства; міжнародний договір про генетичні ресурси рослин для виробництва продовольства і ведення сільського господарства; добровільні керівні принципи відповідального регулювання питань володіння і користування земельними, рибними і лісовими ресурсами та інші.

Також слід підкреслити, що рекомендації ФАО з екосистемного підприємництва мають узгодженість з керівними принципами ООН і міжнародними угодами. Дотримання загальних керівних принципів ООН, оскільки спільна з ними узгодженість є необхідною умовою взаємовигідних партнерських відносин. Разом з цим Україні нелегко прийняти стандарти Кодексу Аліментаріус, основний документ ФАО з екосистемного підприємництва у законодавчому порядку. Різні правові рамки й адміністративні та політичні системи, а іноді й вплив національних установок і концепцій суверенних прав заважають прогресу на шляху до гармонізації та стримують прийняття рекомендацій та стандартів ФАО.

Законодавча база України характеризується такими системними проблемами: законодавство, що регулює корпоративне екосистемне підприємництво, є суперечливим, несистемним і має певні проблеми в питаннях регулювання. До того ж, відсутні ефективні засоби, які забезпечували б його дотримання. Це також сповільнює процес його гармонізації із продовольчим законодавством ЄС; сучасна міжнародна система регулювання екосистемності харчових продуктів (НАССР), хоча і згадується в декількох законодавчих документах, але не має ефективних механізмів упровадження. Українське законодавство, що регулює екосистемність продовольчої продукції не відповідає міжнародним зобов'язанням перед СОТ, які взяла на себе Україна. Це може спонукати членів СОТ звернутися до Ради СОТ із вирішення суперечок і застосувати до України певні санкції. В таких умовах подальша розробка науково-методичних підходів до результативності діяльності ФАО в сфері відповідального ЕКП з метою імплеме-

нтації моделі діяльності ФАО несе значний науковий інтерес та практичну цінність з огляду на державні пріоритети розвитку продовольчої сфери за світовими стандартами.

1. Юрченко О. Ю. Розвиток потенціалу світового сільськогосподарського виробництва за умов глобалізації / О. Ю. Юрченко // Вісник Сумського національного аграрного університету. – 2014. – Вип. 5. – С. 130–134. 2. Building a common vision for sustainable food and agriculture PRINCIPLES AND APPROACHES // FAO UN. Rome, 2014. – 56 p. 3. Миськовець Н. П. Науково-методичні підходи до оцінки діяльності ФАО в сфері відповідального екосистемного підприємництва / Н. П. Миськовець // Агросвіт. – 2017. – № 3. – С. 50–56. 4. Миськовець Н. П. Шляхи розвитку екосистемного підприємництва для України / Н. П. Миськовець // Фінансова та еколого-економічна політика в умовах децентралізації влади в Україні [кол. моногр.] / Л. М. Мельник, Л. М. Акімова, Н. М. Кондрацька [та ін.]: відп. ред. к.е.н., проф. Л. В. Мельник. – Частина 1. – К. : Кондор-Видавництво, 2016. – С. 106–115. 5. Chang V., Guetl C. Elearning ecosystem (eles)-a holistic approach for the development of more effective learning environment for small and medium sized enterprises (smes) // Inaugural IEEE-IES Digital Ecosystems and Technologies Conference. – IEEE, 2007. – С. 420–425. 6. Staples Amy L. S. The birth of development: how the World Bank, Food and Agriculture Organization, and World Health Organization changed the world, 1945-1965. – Kent State University Press, 2006. – Т. 1. 56. 7. Dong L. I. Classification Research of Business Ecosystem Founding on Its Evolution Feature. The Clustering Analyses of 33 Typical Core Corporations' Ecosystem Practices // China Industrial Economics. – 2008. – Т. 11. – С. 147. 8. AO U. N. Food and Agriculture Organization / UN, Italy (<http://apps.fao.org>). – 2002. 29 p. 9. Інституціональні та еколого-економічні засади розвитку природогосподарського підприємництва / І. Є. Ярова, Н. В. Мішеніна, О. М. Дутченко, Г. А. Мішеніна // Збалансоване природокористування. – 2016. – № 1. – С. 21–29. 10. Яркіна Н. Н. Экосистемный подход к рыболовству в контексте комплексного механизма управления предприятиями рыбного хозяйства Украины / Н. Н. Яркіна // Вісник Запорізького національного університету: Збірник наукових праць. Економічні науки. – 2013. – № 3 (19). – С. 64–72.

Рецензент: к.е.н., доцент Мельник Л. В. (НУВГП)

Mykovets N. P., Candidate of Economics (Ph.D.) (National University of Water and Environmental Engineering, Rivne)

WAYS OF IMPROVING MECHANISM OF REGULATION OF ECOSYSTEM CORPORATE ENTERPRISE

The article identifies the strategic priorities of FAO investment

support, reveals the instruments of FAO in the implementation and intensification of ecosystem business, on the basis of which the systematization of the directions of improvement of the institutional mechanism of regulation of ecosystem corporate entrepreneurship in Ukraine is carried out.

***Keywords:* mechanisms, priorities, trends, regulation, cooperation, ecosystem corporate entrepreneurship, FAO.**

Мисковец Н. П., к.е.н. (Национальный университет водного хозяйства и природопользования, г. Ровно)

ПУТИ СОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ МЕХАНИЗМА РЕГУЛИРОВАНИЯ ЭКОСИСТЕМНОГО КОРПОРАТИВНОГО ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСТВА

В статье определены стратегические приоритеты инвестиционной поддержки ФАО, раскрыты инструменты ФАО во внедрении и интенсификации экосистемного предпринимательства, на основе чего проведена систематизация направлений совершенствования институционального механизма регулирования экосистемного корпоративного предпринимательства в Украине.

***Ключевые слова:* механизмы, приоритеты, тенденции, регулирования, сотрудничество, экосистемное корпоративное предпринимательство.**
